

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.43. Epistola S. Bonaventuræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A.C. 1257.

§. XLIII.

Epistola S. Bonaventuræ.

*Opusc. to. 2.
edit. Par.
1647.
p. 352.*

Habemus plura opuscula S. Bonaventuræ de hac materia, in quibus eadem, quæ S. Thomas, argumenta adhibet, insistens, sicut iste, potestati summi Pontificis, omnemque ab eo auctoritatem ecclesiasticam emanare asserens. Videmus tamen ex proprio ejus testimonio, remissionem disciplinæ haud levem tunc fuisse inter Fratres Minores. Est enim nostris in manibus quædam epistola ejus tanquam Ministri Generalis ad omnes Ordinis Ministros Provinciales, Custodesque scripta hanc in sententiam. In causas obscurati, quem noster Ordo habuit, splendoris inquirens, invenio multitudinem quandam negotiorum, ob quæ avide petitur pecunia, & incaute accipitur, quamquam paupertati nostræ inimicissima. Invenio otium quorundam nostris e fratribus monstroso in statu contemplationem inter & actionem indormientium. Invenio vagam multorum vitam, qui, ut corporibus suis consulant, suis hospitibus oneri sunt, ac loco boni exempli offendiculum præbent. Invenio petitiones importunas, quæ faciunt, ut prætereuntes occursum nostrorum fratrum velut prædonum metuant. *Ædificiorum*

ficioꝝ amplitudinem eaque visentium Sæcul. XIII.
 curiositatem, quæ turbat pacem nostram, A. C. 1257.
 amicis nostris incommoda parit, & nos
 exponit sinistris hominum judiciis. Mul-
 tiplicationem familiaritatum, quas nostra
 prohibet regula, quæ suspiciones creant,
 ac existimationi nostræ officiant. Im-
 prudentiam in distribuendis officiis, quæ
 deferuntur fratribus in afflictatione cor-
 poris, vel in virtutis soliditate nondum
 sat pertentatis. Sepulturarum ac testa-
 mentorum cupiditatem, quæ Cleri, ac
 præcipue Parochorum indignationem in
 nos concitat. Nimum crebram loci mu-
 tationem, quæ disturbat pacem, indicat
 inconstantiam, & paupertati obest. De-
 nique magnitudinem sumptuum: nam
 fratres nostri modico contenti non sunt;
 & charitas refrixit: ita toti orbi mole-
 stia magnæ sumus, majorique erimus in
 posterum, nisi remedia prompta afferimus.
 Hæc sunt, ad quæ cohortatur Ministros,
 singulariter monens, ne nimum multos
 in Ordinem suscipiant, verbique divini
 ministerium, & confitentes audiendi mu-
 nus non nisi post severum examen con-
 ferant. Dabat Parisiis 23 Aprilis anno
 1257, a morte S. Francisci trigesimo.

Eodem anno Stephanum Lexinto-
 nium Abbatem Clarævallensem, quia Pa-
 risiense Cisterciensium Collegium sine
 permisso generalium Ordinis comitiorum
 con-

Gall. Chro.
to 4. p. 258.
Sup. lib. 82.
Matth. Par.
p. 820.

Sæcul. XIII.
A.C. 1257. condiderat, exauthoravit Guido Cistercii Abbas. Cui Papa Alexander præcepit, ut illum in pristinam dignitatem restitueret. At Stephani adversarii magnis largitionibus in aula Romana effecerunt, ut Guidonis sententia consisteret. Acquievit Stephanus, & Ursicampum Abbatiam Clarævallis filiam adiit, ubi supremum explevit diem.

§. XLIV.

Sevalius Archiepiscopus Eboracensis.

In Anglia Valterio Grajo Archiepiscopo Eboracensi, postquam hanc sedem quadraginta propemodum annis tenuerat, *Matth. Par.* 1 Maji 1255 rebus humanis erepto, Rex *p. 778.* Henricus successoris electionem, quantum poterat, retardabat, inquit: Hic Archiepiscopatus nunquam in manibus fuit meis; nec tam cito dimittendus est mihi. Tandem Canonici una omnes voce cooptarunt Doctorem Sevalium ejusdem Ecclesiæ Decanum, virum modestum ac virtute præditum, jurisperitum cæterisque instructum scientiis, & qui de schola & societate S. Edmundi Cantuariensis fuerat. *p. 786.* Cæterum quia non erat natus legitimo ex conjugio, Rege electionem improbante, interim Ecclesiæ suæ bona dissipari dolens videbat, donec
Papa